

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Radima Krofty
„Odpovědnost dopravce v mezinárodní silniční nákladní dopravě“

Rigorózní práce se zaměřuje na téma, které je velice důležité a praktické z hlediska českého právníka – mezinárodní kamionová přeprava je pro Českou republiku jakožto významný tranzitní stát velmi důležitou oblastí, kde se stále ještě potýkáme s určitými nedostatky v právním posouzení, zejména v soudní praxi. Práce je tak významným příspěvkem ke zkvalitnění této praxe i upozornění na řadu otázek, nejen čistě praktických, ale i teoretických, které dosud nemáme v ČR vyřešeny. Cílem práce, jak autor uvádí na s. 3 a 5, je podat přehled klíčových bodů této problematiky společně s jejich řešením ve světle aktuální odborné literatury a evropské soudní praxe. Mohu konstatovat, že autorovi se jeho záměr zdařil a předložil práci vynikající úrovně, je to jedna z nejlepších rigorózních prací na toto téma, které jsem posuzovala.

Rigorózní práce je přehledná, je dobře logicky rozčleněna a vhodně systematicky uspořádána. Práce sestává z jedenácti kapitol, z nichž první je Obsahem, druhá Předmluvou a poté již následují klasicky členěné kapitoly, z nichž dvanáctá je Závěrem a shrnutím. K práci je připojen seznam literatury, jak kompletní české, tak zejména zahraniční, autor rovněž využívá internetové zdroje, a to jak české, tak evropské; zejména oceňuji práci s časopiseckou literaturou (převážně zahraniční), která je často v pracích tohoto typu opomíjena.

Třetí kapitola (po úvodních partiích) se zaměřuje na obecné otázky Úmluvy CMR, její povahu, vývoj a jeho historické pozadí, které je v tomto případě dost důležité. Ve čtvrté kapitole se autor věnuje výkladu a aplikaci CMR. Mám připomínku ke s. 11-12: autor uvádí, že čl. 41 CMR uvádějící neplatnost odchylných ujednání vede k zamezení smluvního zřeknutí se odpovědnosti dopravcem, zároveň však brání tomu, aby odpovědnost dopravce byla rozšířena za hranice stanovené CMR. Autor by měl při ústní obhajobě tuto formulaci srovnat s dalšími mezinárodními úmluvami v oblasti přepravy a vyložit názor, že nelze rozšířit odpovědnost dopravce ani jednostranně. Dále, na s. 16 autor uvádí, že si strany nemohou

dohodnout, že by se CMR aplikovala i na oblasti, které CMR výslovně vylučuje ze své působnosti – proč? Pokud toto lze dohodnout např. u Vídeňské úmluvy o smlouvách o mezinárodní koupi zboží, tak proč ne u Úmluvy CMR? Pátá kapitola podrobně uvádí úpravu odpovědnosti dopravce, a to s ilustrací na konkrétních rozhodnutích. Tato partie je velmi cenná, zejména pokud jde o analýzu kvalifikované odpovědnosti dle čl. 29 CMR. Šestá kapitola je zcela originální, zabývá se diskutovanou otázkou samovstupu zasílatele do přepravní smlouvy. Autor by měl vysvětlit své tvrzení na s. 56, že „Taková smluvní limitace na rozdíl od ustanovení Úmluvy CMR neodporuje obchodnímu právu.“ – jedná se o Všeobecné zasílatelské podmínky. Autor by se měl také vyjádřit k citovanému rozhodnutí Nejvyššího soudu 32 Cdo 1365/2007, ke s. 59 – jaký je jeho názor na toto rozhodnutí? Sedmá kapitola se zaměřuje na kontrolu stavu zásilky dopravcem, osmá kapitola uvádí liberaci a rozebírá jednotlivé liberační důvody, i tyto kapitoly obsahují velmi cenné poznatky. Devátá kapitola uvádí rozsah náhradové povinnosti – jak si autor představuje naturální restituci (ke s. 92)? Na s. 93 k poznámce č. 143: postrádám zmínku o dalších – modernějších instrumentech, např. Budapešťské úmluvě nebo Rotterdamských pravidlech, to by bylo také vhodné doplnit. Desátá kapitola se věnuje reklamačnímu režimu, jedenáctá rozebírá rovněž poněkud spornou otázku řešení sporů. Dvanáctá kapitola představuje stručný, ale výstižný závěr, vyznívající pozitivně, ve prospěch pomalu, ale jistě se rozšiřujících znalostí a informací o Úmluvě CMR v českém právnickém prostředí.

Rigorózní práci hodnotím velmi pozitivně, autor prokázal samostatnost myšlení, originalitu uvažování a kritický přístup, práce je napsána velmi dobrým stylem, s řadou citací jak z české, tak ze zahraniční literatury.

Práci plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Radimovi Kroftovi přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

V Praze dne 22.1.2010